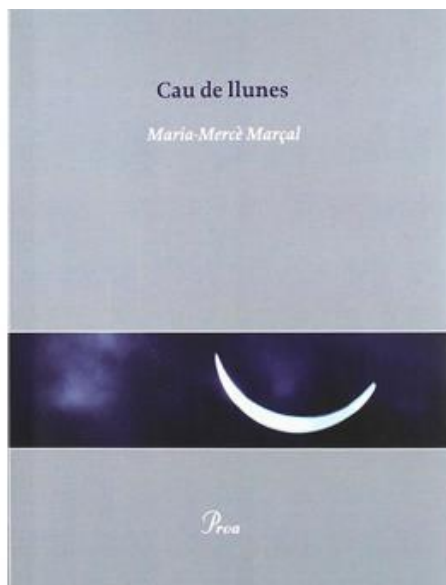

Cau de llunes de Maria Mercè Marçal

Dissabte, 2 de juny a les 10:30h

Cau de llunes (1977)

S'estructura en quatre capítols. El primer recull els poemes més íntims, que giren entorn de l'amor inabastat i la solitud. El segon vincula la poeta al context sociopolític del moment, mitjançant un to satíric, humorístic i/o sarcàstic. La tercera part és un decidit al·legat crític sobre la problemàtica de la dona, un recull adscrit a la militància feminista, a la rebel·lió com a dona. Finalment, el quart capítol, en un to popular i festiu, engloba un seguit de poemes

de temàtica diversa que pretenen connectar el cançoner popular i tradicional -que du l'autora de retorn a la seva infantesa rural- i l'assimilació que n'han fet els poetes catalans.

Per aquest poemari, l'autora va rebre el Premi Carles Riba (1976).

Maria Mercè Marçal
(Barcelona / Ivars d'Urgell, 1952 - Barcelona, 1998)

Nascuda a Barcelona accidentalment, viu tota la seva infantesa a Ivars d'Urgell (Pla d'Urgell) en un ambient totalment de pagès.

Estudia batxillerat a Lleida i el 1969 es trasllada a Barcelona per estudiar Filologia Clàssica.

En els primers anys d'universitat viu en un col·legi major, on passa una etapa "mística" en contacte amb comunitats cristianes de base i dona classe a grups obrers.

Durant la dècada dels 70, es casa amb el poeta Ramon Pinyol Balasch, fet que suposa un canvi molt radical en la seva vida. Fa classe de llengua catalana a Sant Boi de Llobregat, dins el marc de la resistència política i cultural antifranquista de l'època. També inicia l'editorial Llibres del Mall, especialitzada en poesia on es descobreixen poetes catalans joves (Miquel Martí i Pol, entre d'altres) i es publicaran traduccions molt importants. A finals de la dècada comença la seva incursió política afiliant-se al PSAN.

A principis dels 80 neix la seva filla Heura, fet que també es veurà reflectit en alguns poemaris com *Sal Oberta* (1982) o *La germana estrangera* (1985). Col·labora i dinamitza grups feministes. Alguns cantautors li musiquen poemes, com Marina Rossell, Maria del Mar Bonet, Teresa Rebull, Ramon Muntaner...

Mor a Barcelona als 45 anys a causa d'un càncer, just quan començava a viure la seva maduresa com a escriptora.

OBRA

POESIA

Cau de llunes (1977)
Bruixa de dol (1979)
Terra de mai (1982)
Sal oberta (1982)
La germana, l'estrangera (1985)
Desglaç (1988)
Llengua abolida (1989)
Raó del cos (2000)

NOVEL·LA

La passió segons Renée Vivien (1994)

PROSA

El senyal de la pèrdua. Escrits inèdits dels últims anys (2014)

NARRATIVA BREU

Viratges, reminiscències, dins *Barcel·lones* (1990)
Joc de miratges, dins *Dones soles. 14 contes* (1995)

INFANTIL I JUVENIL

La disputa de Fra Anselm amb l'ase ronyós de la cua tallada (1986)
Cançó de saltar a corda (2004)
La màquina de les paraules (2004)
Uf, quin dissabte, rateta Arbequina! (2012)
Tan petita i ja saps... (2015)

CRÍTICA LITERÀRIA O ASSAIG

Rosa Leveroni, en el llindar, dins *Literatura de dones: una visió del món* (1988)
En dansa obliqua de miralls: Pauline M. Tarn (Renée Vivien), Caterina Albert (Víctor Català) i Maria Antònia Salvà, dins *Cartografies del desig: quinze escriptores i el seu món* (1998).
Com en la nit, les flames, dins *Cartografies del desig: quinze escriptores i el seu món* (1998).
Sota el signe del drac (2004)